

מ"ת 5378/02/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד אל עלאווין

בית-משפט השלום בבאר-שבע

מ"ת 5378-02-20 מדינת ישראל נ' אל עלאווין

תיק חיצוני: 34456/2020

לפני כבוד השופט יריב בן דוד

המבקשת

מדינת ישראל

באמצעות לשכת תביעות נגב

נגד

המשיב

מוחמד אל עלאווין (עציר)

על-ידי עו"ד נאסר אלעטאונה

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשת מעצר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, לצד כתב אישום המייחס לו עבירות של סחר בסמים מסוג קוקאין, נהיגה פוחדת ברכב, תקיפת שוטרים ואיומים, וזאת במסגרת שני אישומים.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 22.1.20 סחר המשיב בסם מסוכן בכך שמכר לסוכן משטרתי (אשר הופעל כנגדו על פי מידע מודיעיני - י.ב.ד) סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.5067 גרם תמורת 400 ₪. למחרת, 23.1.20, נפגשו המשיב והסוכן בשנית, על מנת לבצע עסקת סמים נוספת. משנכנס הסוכן לרכבו של המשיב, הבחין המשיב ברכב בילוש בסמוך, ונמלט מהמקום בנסיעה נמהרת שיש בה כדי לסכן חיי אדם כשהסוכן מצוי בתוך רכבו. במהלך הנסיעה צעק המשיב "זה בילוש, זה בילוש", עלה על המדרכה בניסיון לנגח את רכב הבילוש, והמשיך בנסיעה במהירות של 140 קמ"ש תוך שגורם לרכבים שנסעו בכביש לסטות מנתיבם. במהלך הנסיעה המתוארת חנק המשיב את הסוכן בידו האחת והכה אותו באגרופים, ובשלב מסוים כמעט ודרס הולכת רגל. בשלב מסוים במהלך הנסיעה הצליח הסוכן לבלום את הרכב באמצעות ידית ההילוכים, כשהמשיב תופס את ראשו, מושך אותו לכיוון ברכיו ומכה אותו באגרופים לראשו, תוך שמאיים עליו באומרו "יא שוטר אנחנו נוסעים לכפר ואני אשחט אותך". בסופו של יום ולאחר שהסוכן הצליח לבלום את הרכב, יצא המשיב מהרכב, ניסה לברוח ונעצר על ידי צוות הבילוש.

בדיון אשר התקיים בפני כב' השופט דורון ביום 13.2.20, ולאחר הסכמה בענין ראיות לכאורה ועילת מעצר, ניתנה החלטה לפיה יתקבל תסקיר מעצר בעניינו של המשיב תוך שהוטעם כי "מובהר לצדדים כי אין בעצם שליחת המשיב לקבלת חוות דעת זו, כדי לטעת אצל מי מהם תקווה או ציפייה באשר לאופן סיום ההליך, והדבר נועד אך על מנת שלפני בית המשפט תהא התמונה המלאה עובר להחלטה בתיק".

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן עולה כי המשיב בן 18.5 נעדר עבר פלילי. המשיב שולל כל בעייתיות בהתנהגותו או שימוש בחומרים משני תודעה. כן התרשם שירות המבחן כי המשיב מתקשה לבחון לעומק את מעשיו והשלכותיהם לטווח הרחוק וכי ניכר שמתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים להתנהגותו ולעמוד בגבולות חיצוניים. כן נקבע כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

מנגד, התרשם שירות המבחן כי ההליכים הפליליים המתנהלים כנגד המשיב מהווים גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו, להערכת שירות המבחן גבולות חיצוניים ברורים ושילוב המשיב במסגרת טיפולית לרכישת כלים להתמודדות עם

סיטואציות שונות בחייו הינם אלמנטים אשר נותנים מענה לרמת הסיכון הנשקפת ממנו.

שירות המבחן התרשם לחיוב מחלופת המעצר המורכבת משני דודיו של המשיב בשוב תל שבע, והמליץ על שחרורו לחלופת מעצר בית מלא תוך שילובו בקבוצה טיפולית, וזאת "על אף כי מדובר בחלופה אשר נמצאת באותו מקום גיאוגרפי בו התגורר המשיב טרם מעצרו".

דין

מעשיו של המשיב כפי שעולים בכתב האישום, מציבים בפניו רף גבוה עובר להחלטת שחרור בעניינו. מעבר להיותם של המעשים חמורים, הם מקשים ליתן במשיב אמון מצד בית משפט הנדרש עובר להחלטת שחרור, וזאת בכמה מישורים: ראשית, עולה כי המשיב נטוע היטב בעולם הסמים המסוכנים (והקשים שבהם). זאת ניתן ללמוד לא רק מעצם הפעלת סוכן משטרה כנגדו אשר התקיימה נוכח מידע מודיעיני בעניינו (שהתברר כמדויק), אלא גם מהאמור באישום השני, ולפיו למחרת מכירת הסמים, ולבקשת הסוכן עמדה לצאת אל הפועל עסקת סמים נוספת באותה מתכונת. היינו, המשיב זמין לצרכנים פוטנציאליים ומסוגל להפיץ סמים קשים בסד זמנים קצר ביותר כפוף לביקוש. שנית, התנהלותו חסרת המעצורים של המשיב משהתברר לו כי המשטרה מבקשת לעוצרו מעידה על העדר מורא וזלזול בוטה כלפי רשויות החוק. התנהלות חסרת המעצורים זאת מצאה ביטוי בין השאר בניסיון ניגוח נידת משטרתית וסיכון ממשי לעוברי האורח בדרך בניסיון להימלט מהמשטרה בנהיגה במהירות מופרזת) ר' לענין התנהלות דומה המקשה לתת אמון בעצור - **בש"פ 7701/10 בילאל שתיווי נגד מדינת ישראל**, פורסם בבנו) שלישית, התנהגות המשיב כלפי הסוכן המשטרה משנחשפה זהותו - תקיפתו המתמשכת של האחרון, אגב נסיעה מסכנת עוברי אורח תוך המשך נסיעה פראית ביד אחת, ודברי האיום כלפיו כי עכשיו נוסעים לכפר בכדי לשחוט אותו. מעבר לחומרתם של דברים, מלמדת התנהגות המשיב על יחסו כלפי שלטון החוק, ומבססת קושי ממשי ליתן בו אמון בסיסי אשר הינו תנאי ראשוני עובר להחלטת שחרור.

בכל זאת, ועל אף התנגדות המבקשת, הופנה המשיב לקבלת תסקיר שירות מבחן בכדי שתהיה בפני בית המשפט תמונת מצב מלאה, אגב הבהרתו של בית המשפט אשר להעדר ציפייה או תקווה אצל מי מהצדדים נוכח מהלך זה.

האם נוכח הנתונים העולים בתסקיר שירות המבחן, ניתן לומר כי המשיב עצמו הצליח לעבור את הרף הגבוה אותו הציב במעשיו ונדרש עתה לעבור על מנת שניתן יהיה לתת בו אמון הנדרש עובר לשחרור ממעצר? סבורני כי התשובה על כך הינה תשובה שלילית.

עולה מתסקיר המעצר כי המשיב שולל כל בעייתיות בהתנהגותו, מתקשה לבחון את מעשיו והשלכותיהם לטווח הרחוק וניכר כי מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים להתנהגותו ולעמוד בגבולות חיצוניים. המשיב יחס את התנהלותו "בתקופה האחרונה" למשבר הרגשי שעבר לאחר מות אביו, אם כי עלה כי אביו נפטר לפני שלוש שנים. סבורני כי שילוב הנתונים עליהם עמדתי לעיל והנובעים מעובדות האירועים שבכתב האישום עם נתונים אלו העולים בתסקיר המעצר מקשים עד מאוד ליתן במשיב אמון בסיסי הנדרש על מנת שבית המשפט יורה על שחרורו במצב הדברים שבתיק זה (ר' לענין אמון בית המשפט במשיב כתנאי לשחרורו - **בש"פ 2737/10 שטרית נ' מדינת ישראל** (פורסם בבנו), **בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל** (פורסם בבנו)).

לצד הקושי הקיים במתן אמון נדרש במשיב עובר לקבלת החלטה על שחרורו, המלצת שירות המבחן ביחס לחלופת המעצר עצמה אינה חפה אף היא מקשיים: מומלץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בשוב תל שבע, הוא סביבתו הטבעית של העורר עובר למעצרו, אצל דודיו המתארים את המשיב באופן חיובי, ומתוארים בתסקיר כמי שקיימו עם

המשיב עובר למעצרו קשר קרוב ומשמעותי והינם בעלי היכרות מעמיקה עם דפוסי התנהלותו. לא מצאתי תשובה בתסקיר שירות המבחן לפער בין תפיסת המפקחים המוצעים את המשיב באופן חיובי לבין התנהלותו של המשיב ומעורבותו בתחום הסמים, ולא אשר לפער בין היכרות הקרובה ומשמעותית של המפקחים עם המשיב עובר למעצרו לבין העבירות הפליליות המתמשכות אותן ביצע כאמור. בנוסף, כוללת חלופת המעצר תוכנית טיפול אינטגרלית כחלק מהמענה למסוכנות המשיב, אשר סבורני כי לא עומדת בתנאים אשר נקבעו בהלכה הפסוקה לענין תחילת הליך טיפולי בשלב המעצר. המשיב, אשר שלל צריכת חומרים משני תודעה, לא החל כל הליך טיפולי עובר למעצרו, ואינני סבור כי יש בכך שהמשיב "מגלה מודעות ראשונית לבעייתיות שבהתנהלותו" כדי להיכנס לגדר החריגים להליך טיפולי בשלב המעצר אשר נקבעו בפסיקה (ר' **בש"פ 1981/11, מדינת ישראל נ' סוויסה** (פורסם בנבו) **ובש"פ 4036/15 זאב ישראלי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו)).

אומנם שירות המבחן בסופו של יום בא בהמלצת שחרור המשיב לחולפת מעצר כמפורט בתסקיר המעצר, אולם סבורני כי קיים פער בין הנתונים אשר עלו בתסקיר בעיקר בכל הקשור למשיב עצמו לבין המלצתו הסופית. שירות המבחן התרשם כי המשיב שולל כל בעייתיות בהתנהגותו, כי הוא מתקשה לבחון לעומק את מעשיו והשלכותיהם וכי מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים ולעמוד בגבולות חיצוניים. סבורני כי נוכח דברים אלו ובשים לב לנתונים העולים מכתב האישום עצמו ואשר פורטו לעיל, מסוכנות המשיב בשלב זה גוברת, וספק רב אם יש בהשמטתו במעצר בית לאיין אותה. כלל ידוע הוא כי בית המשפט אינו מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן, שכן על אף מקצועיותו הרבה הוא מהווה כלי עזר בלבד (ר' לענין זה **בש"פ 4452/15 מדינת ישראל נ' פלוני**, **ובש"פ 3161/10 מדינת ישראל נ' מהרבנד** (פורסם בנבו)).

אשר על כן, הנני מורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ניתנה היום, כ' באדר התש"פ, 16.3.2020, בהעדר הצדדים.

יריב בן דוד, שופט